

آیین‌نامه اجرایی هزینه سفر و فوق‌العاده مسافرت مدیران و بازرسان و کارکنان به خارج از ایران

ماده 1: نصاب‌های تعیین شده در این آیین‌نامه در صورتی که مستند به مدارک باشد تا حدودی که تعیین گردیده است برای تشخیص مالیات مودیان که درآمد مشمول مالیات آن‌ها از طریق رسیدگی به دفاتر قانونی تعیین می‌گردد قابل قبول خواهد بود و مازاد بر آن در محاسبه درآمد مشمول مالیات قابل پذیرش نیست .

ماده 2: نصاب هزینه سفر و فوق‌العاده مسافرت به شرح زیر تعیین می‌گردد:

1. هزینه مسافرت مدیران و بازرسان و کارکنان اشخاص حقوقی به خارج از ایران که به منظور حوایج مربوط به موسسه باشد تا حدود ذیل قابل پذیرش خواهد بود:

الف (اصلاحی 19/01/1387) - هزینه اقامت مدیران و بازرسان و کارکنان شرکت‌های تولیدی جمعاً در هر سال حداکثر چهار ماه به قرار روزی دو میلیون (2.000.000) ریال .

ب (اصلاحی 19/1/1387) - هزینه اقامت مدیران و بازرسان و کارکنان سایر شرکت‌ها و اشخاص حقوقی جمعاً در هر سال حداکثر دو ماه به قرار روزی دو میلیون (2.000.000) ریال .

2. (اصلاحی 19/1/1387) - هزینه مسافرت اشخاص حقیقی به خارج از ایران به منظور رفع حوایج شغلی جمعاً در هر سال حداکثر دو ماه به قرار روزی دو میلیون (2.000.000) ریال .

تبصره 1- (اصلاحی 19/1/1387) - نسبت به شرکت‌های تولیدی علاوه بر چهار ماه مذکور در جزء «الف» بند یک ماده 2 این آیین‌نامه ، جمعاً در هر سال حداکثر دو ماه دیگر به قرار روزی دو میلیون (2.000.000) ریال نیز بابت آموزش به عنوان هزینه اقامت پذیرفته خواهد شد .

تبصره 2- هزینه‌های مذکور در ماده 2 و تبصره 1 فوق شامل هزینه پذیرایی در خارج از ایران نیز می‌باشد و علاوه بر این مبالغ هزینه دیگری به عنوان هزینه پذیرایی پذیرفته نخواهد شد .

تبصره 3- هزینه ایاب و ذهاب با وسیله نقلیه هوایی ، زمینی و دریایی و هزینه‌های مربوط به خروج از مرز و عوارض اضافه بر هزینه اقامت در خارج که به شرح فوق تعیین شده است نیز قابل پذیرش است .

تبصره 4- به موجب آیین‌نامه اصلاحی مصوب 1377/4/28 حذف شده است .

ماده 3 خارج از مبالغ مذکور هزینه دیگری به عنوان فوق‌العاده مسافرت در خارج از کشور در تشخیص درآمد مشمول مالیات قابل قبول نخواهد بود .